

Kwaadspreken of zonden bedekken?

'Die als een kwaadspreker wandelt, openbaart het heimelijke, maar die getrouw is van geest, bedekt de zaak' (Spr. 11:13).

Kwaadsprekerij of achterklap, zelfs als deze op waarheid berust, is zeer boosaardig. Wanneer er een fout begaan is, is de weg die God voorschrijft, deze: vriendelijk vermanen onder vier ogen en het dan verborgen houden voor anderen.

Er staat in dit verband een leerzaam woord in Exodus 37. De verzen 17-24 handelen over het vervaardigen van de kandelaar en over de instrumenten die erbij behoorden. In vers 23 wordt gezegd: "En hij (Bezaleël in opdracht van Mozes) maakte zeven lampen; zijn snuiters (schaar om de verbrande pit af te knijpen) en zijn blusvaten waren van louter goud".

Hierin ligt iets bijzonder belangrijks en onuitsprekelijk kostbaars. Geen enkele lamp zal lang goed kunnen branden zonder dat men hem nu en dan snuit, dus zijn verbrande en verkoolde oliepit afknijpt. Daarom heeft God een voorziening getroffen, zelfs in een schijnbaar zo onbetekenende aangelegenheid als deze.

Naar de gedachte van de mens mag het een bijkomstig ding zijn hoe een lamp gesnoten moet worden en wat er daarna gedaan moet worden met het zwarte verkoolde deel van de pit. Maar in Gods ogen is niets onbelangrijk wanneer het betrekking heeft op de heerlijkheid van Zijn Zoon of op het welzijn van Zijn volk. De snuiters waren gemaakt van zuiver goud - een zinnebeeld van de Goddelijke heerlijkheid en tegelijk van de volmaakte gerechtigheid.

Het kan dikwijls gebeuren dat een kind van God niet meer helder schijnt als een hemellicht in de wereld vertonende het Woord des levens en zodoende niet meer zijn licht voor Hem doet uitstralen zoals vroeger en dus niet meer voldoet aan zijn opdracht in Filippi 2:14-16 en Mattheüs 5:14-16. Dan is aan de priester het tere en gevoelige werk met de gouden snuiters opgedragen, "Broeders, zelfs als iemand door een overtreding overvallen wordt, brengt gij die geestelijk zijt zo iemand terecht in de geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf, opdat ook gij niet in verzoeking komt" (Galaten 6:1).

Zo zal het 'snuiten' plaatshebben naar Gods wil en zal het licht, dat nu weer schijnen kan bij de herstelde broeder, er des te helderder door stralen! Maar wat daarna? Moet het kwaad gerucht rondverteld worden en ter algemene kennis worden gebracht? Neen, want daar waren niet alleen de snuiters, maar ook de blusvaten en óók deze waren van zuiver goud! De priester moest het verkoolde zwarte vuil dat hij van de pit verwijderd had, zorgvuldig in deze gouden blusvaten neerleggen. Zou het vuil zich namelijk verspreiden over de reine klederen van de priesters, dan zouden zij allen bezoedeld en verontreinigd worden.

Daarom moest het weggeborgen worden voor Gods aangezicht en dus weggedaan worden uit de tegenwoordigheid van God. Is dat niet een punt waar wij dikwijls in gebreke blijven? Hoeveel smart en zorg zou in menige vergadering voorkomen zijn als de gouden blusvaten meer waren gebruikt! Overal horen wij over twist en tweedracht, die te voorschijn geroepen worden door kwaadsprekerij (het spreken over de zonden van anderen) en het is merkwaardig hoe gretig wij luisteren naar dingen waarvan wij weten dat zij enkel

bezoedelen en verontreinigen kunnen.

Maar wat zegt de Schrift?

- "Haat verwekt krakelen; maar de liefde dekt alle overtredingen toe" (Spr. 10:12)
- "Maar vóór alles, hebt vurige liefde tot elkaar, want de liefde bedekt een menigte van zonden" (1 Petr. 4:8).

In het Nieuwe Testament wordt duidelijk de weg gewezen hoe wij met zonde van onze broeder moeten handelen "Maar als uw broeder tegen u zondigt, ga heen, bestraf hem tussen u en hem alleen; als hij u hoort, hebt gij uw broeder gewonnen" (Matth. 18:15). Indien broeders beslist zouden weigeren te luisteren naar klachten over anderen zolang niet aan deze voorwaarde voldaan is, zou het kwaadspreken de genadeslag toegebracht worden. Menige broeder zou worden gewonnen wanneer hij vanuit Gods tegenwoordigheid op een priesterlijke wijze benaderd zou worden door iemand die een gouden snuiter en een gouden blusvat bij zich droeg!

Maar als hij weigert te horen?

"Neem nog één of twee met u mee" (Matth. 18:16). "En als hij naar hen niet wil horen, zegt het dan aan de gemeente" (vs. 17), als een laatste hulpbron. Maar dit mag niet eerder plaatsvinden dan nadat de voorafgaande redmiddelen totaal gefaald hebben.

Door zó te handelen in overeenstemming met het Woord van God kan veel schande, oneer en ellende bespaard worden aan onschuldige personen en kunnen vele afgedwaalden hersteld worden, die door een terugvallen in de oude fouten dieper in het moeras gezonken waren.

Hierdoor zal bovendien God verheerlijkt worden en de Heer Jezus geëerd, want Hij heeft gezegd: "Als dan Ik, de Heer en de Meester, uw voeten gewassen heb, dan zijt ook gij schuldig elkaar de voeten te wassen ... Als gij deze dingen weet, welgelukzalig zijt gij als gij ze doet" (Joh. 13:14,17).